

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201135
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3618201135.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v spore žalobcu: M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, A., proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 17. januára 2019, č.k. 4Csp/18/2018-120, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a .
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. m e n í tak, že určuje, že úver zo zmluvy o úvere č. 8500017884 uzatvorenej dňa 20.11.2012 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.
- III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a V. p o t v r d z u j e .
- IV. Žiadnej zo strán sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že zmluva o úvere č. 8500017884 zo dňa 20.11.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, výrokom II. určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500017884 zo dňa 20.11.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom IV. konanie v časti o zaplatenie finančného zadostučinenia v sume 300 eur zastavil, výrokom V. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu v sume 199 eur na účet Slovenskej pošty, a.s. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom VI. vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že (i) dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, že (ii) zmluva o úvere je neplatná, že (iii) úver je bezúročný a bez poplatkov a (iv) uloženia povinnosti žalovanému uhradiť mu finančné zadostučinenie vo výške 300 eur. V časti o zaplatenie sumy 300 eur vzal žalobca žalobu na pojednávaní späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 2 písm. d), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného k 20.11.2012, § 37 ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 46, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 až 3, § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia neplatnosti úverovej zmluvy. Dôvodil, že návrh na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobcu (žiadosť) a prijatie návrhu neboli zhodné, boli rozdielne v údajoch o RPMN pre úver. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi súd považoval za nový návrh, ktorý však žalobca neakceptoval, čo súd posúdil ako nedodržanie obligatórnej písomnej formy zmluvy o úvere. Následkom toho podľa súdu je neplatnosť zmluvy. V časti o určenie neplatnosti

dohody o zrážkach zo mzdy súd rovnako žalobe vyhovel. Dôvod neplatnosti videl v absencii riadneho určenia výšky pohľadávky, ktorá mala byť zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy. Súd uviedol, že určenie pohľadávky zabezpečenej touto dohodou je neurčité, a teda podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj neplatné. Následne zamietol žalobu v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov s konštatovaním, že ak je zmluva neplatná, nemožno určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože neplatná zmluva nevyvoláva žiadne právne účinky. Rozhodnutie o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 199 eur na účet Slovenskej pošty, a.s. súd odôvodnil § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, keď žalobca bol oslobodený od súdnych poplatkov a v časti určenia, že zmluva je neplatná a v časti určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná bol žalobca úspešný. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca a žalovaný mali približne rovnaký úspech.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný, a to proti výrokom I., II., V. a VI. Nesúhlasil so záverom súdu, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Zastával názor, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávajú, preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. Poukázal na to, že aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Z napadnutého rozsudku teda nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedeného bol toho názoru, že súd nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. Ak súd dospel k záveru, že nedošlo k vzniku zmluvy z dôvodu, že zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN, potom tento záver súdu je vecne nesprávny. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú súd určil za neplatnú namietal, že dôvod uvádzaný súdom o neurčitom vymedzení zabezpečenej pohľadávky je nepreskúmateľný. Uviedol, že podľa neho nie je zrejmé, v čom je splnený znak neurčitosti. Vymedzenie zabezpečenej pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy obsahuje jednoznačné vymedzenie toho, že zabezpečuje záväzok žalobcu splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vymedzením vzťahujúcim sa na prípadné ostatné nároky vyplývajúce z daného zmluvného vzťahu - revolving, jeho príslušenstvo či sankcie - sa vymedzujú také nároky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti. Z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadny dôvod svedčiaci o neurčitosti. Ďalej poukázal na to, že pokiaľ súd uviedol, že suma 1.500 eur je uvedená len v súvislosti s budúcim úverom, potom by mal po právnej stránke zdôvodniť, ktoré zákonné ustanovenie zakazuje takýto spôsob vymedzenia zabezpečenej pohľadávky. Ak je totiž možné napríklad záložným právom k nehnuteľnosti zabezpečiť splnenie budúcej pohľadávky, potom záver súdu sa javí ako krajne neprimeraný. Súčasne si súd dostatočne neustálil, že okamihom uzavretia zmluvy o úvere sa už o žiadnej budúcej pohľadávke z poskytnutia úveru nedá hovoriť, keďže táto pohľadávka vzniká v okamihu uzatvorenia zmluvy. Namietal aj výrok o náhrade trov konania z dôvodu, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietne aj v časti, v ktorej bolo vyhovené žalobe a prizná mu právo na plnú náhradu trov konania. Uplatnil si zároveň aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne žalobca nevyjadril.

4. Pretože odvolací súd bol toho názoru, že na vec sa vzťahujú ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov, a to ust. § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzval strany, aby sa k možnému použitiu týchto ustanovení vyjadrili. Žalobca nemal námietky k použitiu uvedených ustanovení. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s použitím uvedených ustanovení. Poukázal na to, že údaj o RPMN nie je ani zmluvná podmienka, ani sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Zákonná úprava určenia RPMN nielen svojim textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné sčasti podľa § 388 CSP zmeniť a sčasti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV., ktorým súd zastavil konanie v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 300 eur, odvolaním napadnutý nebol, preto je rozsudok v tomto výroku právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Odvolací súd sa najskôr venoval odvolacej námietke žalovaného, vzťahujúcej sa k neplatnosti zmluvy o úvere, následne sa vysporiadal s otázkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, nakoniec vyhodnotil námietku žalovaného o nesprávnom určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

8. Žalovaný sa nestotožnil s určením neplatnosti zmluvy o úvere, keď zastával názor, že hodnota RPMN nie je vecou dohody, a preto nemôže obstať ani záver súdu prvej inštancie o neuzatvorení úverovej zmluvy.

9. Táto odvolacia námietka je dôvodná. Záverom, ku ktorému dospel súd prvej inštancie bolo, že nedošlo k písomnému uzatvoreniu zmluvy o úvere z dôvodu, že zmluvu ako prvý podpísal žalobca, ktorý v bode 5 zmluvy vyplnil údaje o požadovanom revolvingovom úvere, podal teda podľa súdu prvej inštancie návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý však zo strany žalovaného nebol v celom rozsahu akceptovaný, pretože v bode 6 zmluvy - „údaje o schválenom revolvingovom úvere“ bol údaj o RPMN odlišný ako v bode 5. Teda žalovaný podľa súdu v skutočnosti v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka návrh žalobcu na uzatvorenie zmluvy odmietol, a naopak predložil žalobcovi nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, ktorý žalobca neakceptoval. Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie skutočnosť, že žalovaný pri prijatí návrhu žalobcu na uzatvorenie zmluvy mal dopísať do údajov o schválenom úvere (bod 6. žiadosti/zmluvy) údaj o RPMN úveru odlišný ako bol uvedený v bode 5. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že žalovaný prijal návrh žalobcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že žalovaný odmietol návrh žalobcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol žalobcom prijatý, a preto hodnoverným spôsobom nebolo preukázané, že k uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zákonom predpísaným spôsobom došlo; preto predmetná zmluva nebola uzavretá v písomnej forme. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. Preto bolo potrebné rozsudok zmeniť a v tejto časti žalobu zamietnuť, keďže na základe týchto argumentov nemôže obstať záver o neplatnosti úverovej zmluvy.

10. Nakoľko záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy o úvere nie je správny, nie je možné zotrvať na závere, že v časti o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je potrebné žalobu zamietnuť. Odvolací súd preto preskúmal, či je úver bezúročný a bez poplatkov, keďže žalobca sa domáhal tohto určenia, ktoré bolo zamietnuté len z dôvodu, že toto určenie stratilo zmysel, keď sa určila za neplatnú celá úverová zmluva. Odvolací súd prihliadal i na princíp hospodárnosti konania vyjadrený v čl. 17 základných princípov CSP a sám pristúpil k tomuto preskúmaniu.

11. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že RPMN predstavuje 66,05 % a ročná úroková sadzba predstavuje 70,01 %.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy (20.11.2012), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia zmluvy (20.11.2012), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

14. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere je v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), absencia ktorej má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. To, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, a tak aj výber úveru, pre konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia; môže byť minimálne rovnaká.

15. Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Uvedenie nesprávneho údaja RPMN je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie takéhoto nesprávneho údaja je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje. Spotrebiteľ totiž nemá a nemôže mať záujem na tom, aby bol o podmienkach úveru v tak dôležitej oblasti, akou sú náklady úveru, informovaný mylne. Nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby alebo o RPMN za úver môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť pre neho v skutočnosti nevýhodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vychádzajúc z nesprávnych informácií.

16. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená hodnota RPMN 66,05 % a ročná úroková sadzba úveru je v hodnote 70,01 %. Preto je potrebné konštatovať, že už uvedená skutočnosť, teda že RPMN prevyšuje ročnú úrokovú sadzbu, (čo nie je v skutočnosti možné, keďže hodnota RPMN zahŕňa v sebe okrem úroku za poskytnutý úver i ďalšie náklady spojené s úverom, a preto musí byť hodnota RPMN za úver minimálne rovnaká ako hodnota úrokovej sadzby), spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nesprávny údaj o RPMN je v zmysle uvedeného potrebné vyhodnotiť ako jeho absenciu.

17. Na základe tohto zistenia bolo preto potrebné podľa § 388 CSP zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v časti o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobe v tejto časti vyhovieť.

18. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal záver súdu prvej inštancie, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná z dôvodu neurčitosti vyjadrenia zabezpečovanej pohľadávky. Tvrdil, že obsahuje vymedzenie zabezpečenej pohľadávky a jednoznačne vymedzuje, že zabezpečuje záväzok žalobcu splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Vychádzajúc z uvedeného aj odvolací súd na podklade skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie konštatuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tento úkon je neurčitý preto, že nie je jednoznačne zrejmé, aká pohľadávka má byť zabezpečená a v akej výške, pričom žalobcovi nemohla byť známa ani výška prípadných pohľadávok obsiahnutých, ani výška zrážky. Dohoda požaduje od žalobcu plnenia, o ktorých nebol preukázateľne pred uzatvorením dohody (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka) a ani po nej informovaný. Žalovaný by si na základe spornej dohody mohol zrážkami zo mzdy vymôcť svoju pohľadávku, avšak žalobca by bol v právnej neistote ohľadne výšky pohľadávky, pozostávajúcej z príslušnej zložky.

20. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neurčitosti stanovenia výšky pohľadávky, ktorá mala byť zabezpečená spornou dohodou o zrážkach zo mzdy, v ktorej minimálne absentuje uvedenie výšky pohľadávky, prípadne taký spôsob jej vymedzenia, ktorým by bolo nespochybniteľné, v akom rozsahu zrážky zo mzdy sa budú v budúcnosti zo mzdy žalobcu vykonávať. Ak predmetná dohoda opisuje len možné spôsoby jej vzniku (existujúce, budúce, podmienené záväzky

v neurčitej výške), vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, ako aj pohľadávky z úveru, vrátane revolvingu, prípadné zmluvné pokuty, ďalšie pohľadávky voči žalobcovi, ktoré do budúcnosti vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov, tak takéto dojednanie je nutné považovať za neurčité, v dôsledku čoho je s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. V čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy teda zabezpečovaná pohľadávka nebola presne a úplne konkretizovaná, a teda dlžník nemohol platne prejavíť vôľu a uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom predmetného zabezpečovacieho prostriedku. Je potrebné dodať, že už vo viacerých prípadoch súdy vyslovili, že obdobné dohody o zrážkach zo mzdy sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou (z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bol nútený dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať, táto bola uzavretá ako formulárová zmluva, ktorá nebola individuálne dojednaná, v dôsledku čoho žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, navyše, podpisom dohody o zrážkach zo mzdy podmieňoval žalovaný poskytnutie úveru, podpisom zmluvy sa žalobca dobrovoľne podrobil vykonávaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich vykonávania; k vysloveniu neprijateľnosti zmluvných podmienok došlo aj napriek tomu, že dohoda o zrážkach zo mzdy a zmluva o revolvingovom úvere sa nenachádzajú na jednej listine a neobsahujú iba jeden podpis žalobkyne; viď rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 5Co 304/2016 zo dňa 17.05.2017, rozsudok Krajského súdu Košice sp.zn. 9Co 66/2015 zo dňa 03.02.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co 95/2013 zo dňa 19.06.2013).

21. Vzhľadom na to, že odvolacie námietky žalovaného v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy neboli dôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. Zároveň odvolací súd potvrdil ako vecne správny aj výrok V. o súdnom poplatku, nakoľko žalobca bol úspešný v dvoch zo štyroch uplatnených nárokov a je oslobodený od súdnych poplatkov, čo je dôvodom na aplikovanie ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, a teda zaviazanie žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 199 eur.

23. V súvislosti so zmenou rozsudku súdu prvej inštancie bolo potrebné rozhodnúť o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania. Žalobca podanou žalobou žiadal rozhodnúť o štyroch nárokoch, z ktorých v dvoch bol úspešný a v dvoch bol naopak úspešný žalovaný. Nakoľko mali strany sporu rovnaký úspech i neúspech, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).